

کتاب دانی ایل — نمبر اٹهاون

حکمت مکشوف: نبوت میں سہ گونه اتحاد اور 666 کے معنی کا جائزہ

Jeff Pippenger

2024-01-22

بر اساس چندین شاهد ثابت شده است که روم، در تاریخ و در نبوت، همواره به عنوان هشتم برمیخیزد و از آن هفت است. معمای نبوی این نماد بخشی از آن چیزی است که شیر سبط یهودا درست پیش از بسته شدن زمان آزمایش می‌گشاید. مسیح هرگز تغییر نمی‌کند، و او در نخستین و بزرگ ناامیدی‌های تاریخ میلری، حقیقتی را آشکار ساخت که راز آن ناامیدی را توضیح می‌داد.

پس از نخستین سرخوردگی در تاریخ میلریتی، او دست خود را از خطایی که در برخی از ارقام نمایان شده بر نمودار 1843 وجود داشت، برداشت. آن خطا نمایانگر سوءبرداشت نبوی‌ای بود که آن سرخوردگی را پدید آورد. میلریتیان سرانجام به رشته‌ای از دریافت‌ها رهنمون شدند که تاریخ آغاز دو هزار و سیصد روز را به طور استوار تثبیت کرد. با داشتن نقطه‌ای آغازین استوار، که عمدتاً بر تاریخ صلیب استوار بود، آنگاه دریافتند که همان شواهد نبوی‌ای که برای شناسایی 1843 به کار گرفته بودند، در واقع نه تنها 1844، بلکه خود روز 22 اکتبر 1844 را نیز مشخص می‌ساخت.

پس از دومین و «ناکامی بزرگ»، خداوند بار دیگر حقیقتی را آشکار ساخت که به همه معماهای نبوی پدیدآمده از اعلام نادرست ایشان مبنی بر این که ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ زمان بازگشت ثانوی مسیح بود، پاسخ می‌داد. خداوند موضوع مقدس و حقایق مرتبط با آن را گشود، و «ناکامی بزرگ» تبیین شد.

«به عنوان یک قوم، باید دانشجویان جدی نبوت باشیم؛ نباید آرام گیریم تا زمانی که درباره موضوع قدس که در رؤیاهای دانیال و یوحنا آشکار شده است، آگاهی و فهمی روشن به دست آوریم. این موضوع بر موقعیت و کار کنونی ما نور عظیمی می‌افکند، و به ما برهانی انکارناپذیر می‌دهد که خدا در تجربه گذشته ما رهبری مان کرده است. این، نومی‌دی ما را در سال 1844 توضیح می‌دهد و به ما نشان می‌دهد که قدسی که باید تطهیر می‌شد، آن گونه که ما گمان می‌کردیم، زمین نبود، بلکه مسیح در آن زمان به قدس‌الاقداس قدس آسمانی وارد شد، و در آنجا کار پایانی منصب کهنات خود را به انجام می‌رساند، در تحقق سخنان فرشته به دانیال نبی: "تا دو هزار و سیصد روز؛ آنگاه قدس تطهیر خواهد شد."»

«ایمان ما در ارتباط با پیام‌های فرشته اول، دوم و سوم درست بود. نشانه‌های بزرگ راهی که از آن‌ها گذشته‌ایم، تغییرناپذیرند. هرچند لشکرهای جهنم بکوشند آن‌ها را از بنیادشان برکنند و با این اندیشه به وجد آیند که کامیاب شده‌اند، با این حال کامیاب نمی‌شوند. این ستون‌های حقیقت، همچون تپه‌های جاودانه، استوار می‌مانند و با همه کوشش‌های انسان‌ها، همراه با کوشش‌های شیطان و سپاهش، از جای جنبیده نمی‌شوند. ما می‌توانیم بسیار بیاموزیم، و باید پیوسته در کتب مقدس جست‌وجو کنیم تا ببینیم آیا این امور چنین است یا نه. اکنون قوم خدا باید چشمان خود را بر مقدس آسمانی ثابت دارند، جایی که خدمت نهایی کاهن اعظم بزرگ ما در کار داوری در جریان است—جایی که او برای قوم خود شفاعت می‌کند.» Review and Herald, 27 نوامبر 1883.

مایوسی شاگردان در هنگام مصلوب شدن، بر مبنای درکی نادرست از پادشاهی‌ای بود که مسیح می‌بایست بر صلیب برقرار سازد. خدمات یحیی تعمیددهنده و پولس رسول، شامل این کار نیز بود که مشخص سازند که تدبیر اسرائیل تحت‌اللفظی و مقدس زمینی تحت‌اللفظی، به اسرائیل روحانی و مقدس آسمانی روحانی منتقل شده است. شیر سبط یهودا همواره ناامیدی را برای «حکیمان» توضیح

می‌دهد. تبیین معمای نبوی این‌که روم «هشتمین است، اما از آن هفت است»، بخشی از کاری است که شیر یهودا برای توضیح ناامیدی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ انجام می‌دهد.

میلری‌ها روم را به‌عنوان چهارمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس می‌دیدند، و تمایز میان بت‌پرستی و پاپ‌گرایی را نیز درمی‌یافتند، اما نمی‌توانستند روم پاپی را به‌عنوان پنجمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس ببینند. اندکی پس از ۱۸۴۴، پیشگامان دریافتند که ایالات متحده پادشاهی بعدی نبوت کتاب مقدس است.

آن تشخیص بر نمودار پیشگامان ۱۸۵۰ بازنمایی شده است، اما توانایی آنان برای تشخیص تصویر کامل پادشاهی‌های نبوت کتاب مقدس، آن‌گونه که در فصل هفدهم مکاشفه بازنمایی شده است، فراتر از ظرفیت فهم ایشان بود؛ زیرا پس از رد «هفت زمان» در سال ۱۸۶۳، در بیابان لائودیکه به سرگردانی آغاز کردند.

«تاریخ اسرائیل باستان، نمونه‌ای چشمگیر از تجربه گذشته جماعت ادونتیست است. خدا قوم خود را در جنبش ادونتی رهبری کرد، همان‌گونه که بنی‌اسرائیل را از مصر هدایت نمود. در آن نومیدی عظیم، ایمان ایشان آزموده شد، چنان‌که ایمان عبرانیان در کنار دریای سرخ آزموده گردید. اگر آنان همچنان به دست هدایت‌گر او که در تجربه گذشته‌شان با ایشان بود اعتماد می‌ورزیدند، نجات خدا را می‌دیدند. اگر همه کسانی که در سال ۱۸۴۴ در این کار با هم یکدلانه زحمت کشیده بودند، پیام فرشته سوم را پذیرفته و آن را در قدرت روح‌القدس اعلام کرده بودند، خداوند با مساعی ایشان به طرزی عظیم عمل می‌کرد. سیلی از نور بر جهان فرو ریخته می‌شد. سال‌ها پیش ساکنان زمین هشدار داده شده بودند، کار پایانی به انجام رسیده بود، و مسیح برای رستگاری قوم خود آمده بود.»

«این اراده خدا نبود که اسرائیل چهل سال در بیابان سرگردان شود؛ او می‌خواست آنان را مستقیماً به سرزمین کنعان رهبری کند و در آنجا ایشان را به‌صورت قومی مقدس و سعادتمند مستقر سازد. اما "نتوانستند به سبب بی‌ایمانی داخل شوند." عبرانیان ۳:۱۹. به سبب بازگشت از پیروی و ارتدادشان، در بیابان هلاک شدند، و دیگرانی برخاسته شدند تا به سرزمین موعود داخل شوند. به همین‌گونه، این نیز اراده خدا نبود که آمدن مسیح تا این اندازه به تأخیر افتد و قوم او این همه سال در این جهان گناه و اندوه باقی بمانند. اما بی‌ایمانی آنان را از خدا جدا ساخت. چون از انجام کاری که او برای ایشان معین کرده بود سر باز زدند، دیگرانی برخاسته شدند تا آن پیام را اعلام کنند. از سر رحمت نسبت به جهان، عیسی آمدن خود را به تأخیر می‌اندازد تا گناهکاران فرصت داشته باشند هشدار را بشنوند و پیش از آنکه غضب خدا فرو ریخته شود، در او پناهگاهی بیابند.» جدال عظیم، ۴۵۸.

جیمز و الن وایت هر دو تصریح کرده‌اند که این جنبش در سال ۱۸۵۶ به جنبش لائودیکه انتقال یافته بود، و او در عبارت پیشین مشخص می‌سازد که «اگر همه کسانی که در سال ۱۸۴۴ در کار به‌طور متحدانه زحمت کشیده بودند، پیام فرشته سوم را پذیرفته و آن را در قدرت روح‌القدس اعلام کرده بودند، خداوند به قدرت با تلاش‌های ایشان عمل می‌کرد.» سپس می‌گوید: «به همین‌سان»، «ارتداد و بی‌ایمانی» ای که اسرائیل باستان از خود ظاهر ساخت، سبب شد که اسرائیل باستان «در بیابان هلاک شود.» این عبارت نشان می‌دهد که ادونتیسم لائودیکه‌ای سرگردانی خود را در بیابان، در همان دوره زمانی آغاز کرد که کسانی که پیام ندای نیمه‌شب را اعلام کرده بودند هنوز زنده بودند.

آج کے علمائے الٰہیات (اہل علم) مکاشفہ باب سترہ کے لیے مختلف اطلاقات متعین کرتے ہیں، جو یا تو یسوعیوں کی ایجاد کردہ فیوچرزم کی منہج سے ماخوذ ہیں، یا مرتد پروٹسٹنٹ ازم کے فاسد الٰہیاتی طریق کار سے۔ مکاشفہ سترہ کی علامات نہایت سادہ ہیں۔ ہم ضروری علامات کی نشان دہی کر چکے

ہیں، اس لیے اب ہم وہاں مملکتوں کی طرف لوٹیں گے اور انہیں دانی ایل باب دو کی مملکتوں کے ساتھ ہم آہنگ کریں گے، کیونکہ یسوع ہمیشہ کسی چیز کے انجام کو اس کے آغاز کے ساتھ واضح کرتا ہے۔

اور وہاں سات بادشاہ ہیں: پانچ گر چکے ہیں، اور ایک ہے، اور دوسرا ابھی تک نہیں آیا؛ اور جب وہ آئے گا تو اسے تھوڑی دیر تک قائم رہنا ہوگا۔ اور وہ حیوان جو تھا اور نہیں ہے، وہی اٹھواں ہے، اور ساتوں میں سے ہے، اور ہلاکت میں جاتا ہے۔ اور وہ دس سینگ جو تونے دیکھے، دس بادشاہ ہیں، جنہوں نے ابھی تک کوئی بادشاہی نہیں پائی؛ لیکن وہ حیوان کے ساتھ ایک گھڑی کے لیے بادشاہوں کی مانند اختیار پاتے ہیں۔ مکاشفہ 17:10-12۔

در آیه سوم، یوحنا به طور روحانی به سال ۱۷۹۸ منتقل شد. در آن نقطه دید از تاریخ، به او گفته شد که پنج پادشاهی پیش از آن سقوط کرده بودند. آن پادشاهی‌ها عبارت بودند از بابل، ماد و پارس، یونان، روم بت‌پرست و روم پاپی. ویلیام میلر نتوانست این بخش از فصل هفدهم را بگشاید، زیرا نمی‌توانست تشخیص دهد که روم پاپی پادشاهی‌ای متمایز از روم بت‌پرست بود. با این حال، این توالی در فصل‌های دوازدهم و سیزدهم مکاشفه مورد اشاره قرار گرفته است؛ زیرا اژدها در فصل دوازدهم نمایانگر روم بت‌پرست بود، وحشی که در فصل سیزدهم از دریا برآمد، پاپیت بود، و وحش زمین ایالات متحده است. خواهر وایت هر سه این وحوش را به عنوان اژدها، وحش و نبی کاذب معرفی می‌کند. او در ارائه شهادت خود، توالی پادشاهی‌ها را مشخص می‌سازد، و این توالی با کاربردی که ما از مکاشفه هفدهم به عمل می‌آوریم، موافق است.

«زیر نمادهای اژدهای بزرگ سرخ، وحشی شبیه پلنگ، و وحشی یا شاخ‌هایی مانند بره، حکومت‌های زمینی‌ای که به‌ویژه در پامال کردن شریعت خدا و آزار رساندن به قوم او درگیر می‌شدند، به یوحنا نشان داده شدند. این جنگ تا پایان زمان ادامه می‌یابد. قوم خدا که به‌وسیله زنی مقدس و فرزندانش نمادپردازی شده‌اند، چنین نشان داده شدند که به شدت در اقلیت‌اند. در ایام آخر، تنها باقیمانده‌ای هنوز وجود داشت. یوحنا درباره ایشان چنین سخن می‌گوید که آنان «احکام خدا را نگاه می‌دارند و شهادت عیسی مسیح را دارند.»»

«Միջոցով, ապա՝ Պապականության միջոցով, սատանան դարերի գազանով:»
ընթացքում գործադրեց իր գործությունը՝ ջանալով երկրի վրայից վերացնել Աստծու հավատարիմ վկաներին: Հեթանոսներն ու պապականները նույն վիշապային ոգով էին ներշնչվում: Նրանք միայն նրանով էին տարբերվում, որ Պապականությունը, Աստծուն ծառայելու ձևացում անելով, առավել վտանգավոր և դաժան թշնամի էր: Հռոմեականության միջոցով սատանան աշխարհը գերության մատնեց: Աստծու դավանող եկեղեցին տարվեց այս մոլորության շարքերը, և ավելի քան հազար տարի Աստծու ժողովուրդը տառապեց վիշապի ցատումի ներքո: Եվ երբ Պապականությունը, իր գործությունից զրկված, հարկադրված եղավ դադարեցնելու հալածանքը, Հովհաննեսը տեսավ մի նոր իշխանություն, որ ելևում էր՝ արձագանքելու վիշապի ձայնին և շարունակելու նույն դաժան ու հայիոյական գործը: Այս իշխանությունը, վերջինը, որ պատերազմ պիտի մղի եկեղեցու և Աստծու օրենքի դեմ, խորհրդանշված էր գառանման եղջյուրներ ունեցող մի գազանով:»

«اما ترسیم سخت‌گیرانه قلم نبوت، دگرگونی‌ای را در این صحنه آرام آشکار می‌سازد. وحشی که شاخ‌هایی چون بره دارد، با صدای اژدها سخن می‌گوید و "تمام قدرت وحش اول را در حضور او به کار می‌برد." نبوت اعلام می‌دارد که او به ساکنان زمین خواهد گفت که برای آن وحش تمثالی

بسازند، و اینکه "ہمہ را، خرد و کلان، دولتمند و فقیر، آزاد و غلام، بر آن می‌دارد کہ بر دست راست خود یا بر پیشانی‌های خود نشانی بگیرند؛ و اینکه هیچ‌کس نتواند بخرد یا بفروشد، مگر آنکہ آن نشان، یا نام وحش، یا شمار نام او را داشته باشد." بدین‌سان پروتستانتیسم در گام‌های پایت گام برمی‌دارد. «Signs of the Times, November 1, 1899»

در پاراگراف نخستِ آخرین بخش، خواہر وایت روم بت‌پرست، روم پاپی، و ایالات متحدہ را بہ عنوان «حکومت‌های زمینی» مشخص می‌کند. در پاراگراف دوم، او تصریح می‌کند کہ این حکومت‌ها بہ صورت متوالی بودند، آنجا کہ می‌گوید: «از طریق بت‌پرستی، و سپس از طریق پاپی»، و «ہنگامی کہ پاپی، چون از قوت خود محروم شدہ بود، ناگزیر از دست کشیدن از آزار و جفا گردید، یوحنا قدرتی تازہ را دید کہ برمی‌خاست تا پژواکِ صدای اژدہا باشد و همان کار ظالمانہ و کفرآمیز را ادامہ دہد.» با این حال، او در همان‌جا متوقف نمی‌شود، زیرا در پاراگراف سوم مشخص می‌کند کہ ایالات متحدہ قرار بود پادشاہی دیگری را بر تمام جہان تحمیل کند. او می‌گوید: «آن وحش دارای شاخ‌های برہمانند با صدای اژدہا سخن می‌گوید، و "تمام قدرتِ وحشِ نخستین را در حضور او بہ کار می‌برد." نبوت اعلام می‌دارد کہ او بہ ساکنان زمین خواہد گفت کہ برای آن وحش تمثالی بسازند.»

مکاشفہ کے بارہویں اور تیرہویں ابواب بت‌پرست روم، پوپی روم، ریاستہائے متحدہ، اور اُس عالمگیر حیوان کی شبیہ کی شناخت کرتے ہیں جسے ریاستہائے متحدہ قائم کرتا ہے۔ "حیوان کی شبیہ" کی تعریف کلیسیا اور ریاست کے امتزاج سے عبارت ہے، اور تمام دنیا کا حیوان کی شبیہ قائم کرنا، تعریف کے اعتبار سے، اس امر کی نشان دہی کرتا ہے کہ آخری ایام میں پوری زمین پر ایک عالمی حکومت مسلط کی جائے گی۔ یہ مملکت ایک ریاست اور ایک کلیسیا پر مشتمل ہوگی، اور کلیسیا اس تعلق پر حاکم ہوگی۔ مکاشفہ کے بارہویں اور تیرہویں ابواب چار متوالی سلطنتوں کی شناخت کرتے ہیں، اور یہی سلطنتیں سترہویں باب میں بھی ممثل کی گئی ہیں، نیز دانی ایل کے دوسرے باب میں بھی۔

در سال ۱۷۹۸، یوحنا دید کہ پنج پادشاہی نخستِ نبوتِ کتاب مقدس پیشاپیش سقوط کردہ بودند، و اینکہ در سال ۱۷۹۸، یک پادشاہی در آن زمان وجود داشت. پادشاہی نبوتِ کتاب مقدس کہ در سال ۱۷۹۸ آغاز شد، همان وحشِ زمینِ مکاشفہ سیزدہ بود کہ بہ صورت برہ آغاز شد، اما سرانجام همچون اژدہا سخن می‌گوید. ایالات متحدہ، ششمین پادشاہی دوشاخِ نبوتِ کتاب مقدس است کہ پس از پنجمین پادشاہی، یعنی بابلِ روحانی، می‌آید؛ همان کہ زخمِ مہلکی دریافت کردہ بود. پنجمین پادشاہی، بابلِ روحانی بود کہ نمونہ آن در نخستین پادشاہی، یعنی بابلِ تحت‌اللفظی، پیشاپیش بہ تصویر کشیدہ شدہ بود. ششمین پادشاہی با دو شاخ، بہ وسیلہ دو بازوی نقرہ، نمونہ وار نشان دادہ شدہ بود.

رد اریز، دوب ہدنی آرد زونہ ہک تشادایم دوجو ی ای ہاش داپ تس یابی ام، ۱۷۹۸ لاس رد خیرات دراو متفہ ی ہاش داپ ن آ ہک یم اگنہ. «تسا ہدماین زونہ یرگی د»، ۱۷۹۸ لاس یم خزمچنپ ی ہاش داپ. تف ای ام ماود «ی ہاتوک تدم» اہنت، دش ای متفہ ای رد راب گرم ہاتوک ی اہرود یارب طقف متفہ ی ہاش داپ و، تشاد خاش ود مشش ی ہاش داپ، درک ہد «ہلیسواہب متفہ ی ہاش داپ ہک دہ دایم ناشن شخب نی ا ق ای س. دب ای ام ہمادا کی تروص ہب «ہاش داپ ہد» ہک یم اگنہ اریز، تسا ہدش ہداد ش یامن «ہاش داپ نامہ «ت عاس» کی و، دن کایم تن طلس «ت عاس کی» یارب اہنت، دنی ای مرد ی ہاش داپ کی» ن آ رد، دن سرایم تن طلس ہب «ہاش داپ ہد» ہک یم اگنہ. تسا ہاتوک ی «تدم» دن کایم تن طلس مہ اب شحو اب ہارمہ «ت عاس»

و آن دہ شاخی کہ دیدی، دہ پادشاہاند کہ ہنوز سلطنتی نیافتہ اند؛ لیکن با آن وحش، برای یک ساعت، اقتدار پادشاہی می‌یابند. مکاشفہ 17:12.

«ده شاخ» همان پادشاهی هفتم هستند، اما برای «یک ساعت» همراه با وحش سلطنت می‌کنند. «یک ساعت» دوره بحران قانون یکشنبه است که با قانون یکشنبه‌ای که به‌زودی در ایالات متحده برقرار خواهد شد آغاز می‌شود. آنان موافقت می‌کنند که با وحش سلطنت کنند، زیرا از سوی پادشاه اصلی، یعنی ایالات متحده، به این کار وادار می‌شوند. خواهر وایت در عبارتی که همین اکنون بدان استناد کردیم، مشخص می‌سازد که آخرین قدرتی که قوم خدا را آزار خواهد داد، وحش زمین است.

տեսաւ, որ նոր իշխանութիւն մը վեր ելլէր՝ արձագանգելու վիշապին 1899»
 ձայնի եւ շարունակելու նոյն դաժան ու հայրոյական գործը: Այս իշխանութիւնը,
 վերջինը որ պատերազմելու էր եկեղեցւոյ եւ Աստուծոյ օրէնքին դէմ,
 խորհրդանշուած էր գառանման եղջիւրներ ունեցող գազանով»: Signs of the
 Times, November 1, 1899»

آخرین پادشاهی نبوت کتاب مقدس از طریق فریبی پدید می‌آید که ایالات متحده، به‌عنوان نبی کاذب، آن را به انجام می‌رساند. این پادشاهی در سال 1798 همچون بره‌ای آغاز شد، اما در ایام آخر جهان را وادار می‌سازد که صورت جهانی وحش را بپذیرد؛ صورتی که بنا بر تعریف، ترکیب یک کلیسا و یک دولت است، با این کلیسا که بر این رابطه تسلط دارد. آن پادشاهی همچنین به‌عنوان اتحادی سه‌گانه نیز شناخته می‌شود.

«پروتستان‌های ایالات متحده دراز کردن دستان خود بر فراز این شکاف، تا دست اسپیریتم را بفشارند، پیشگام خواهند بود؛ آنان از فراز این ورطه دست دراز خواهند کرد تا با قدرت رومی دست بدهند؛ و تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، این کشور در پایمال کردن حقوق وجدان، در گام‌های روم گام خواهد نهاد.» نبرد عظیم، 588.

اتحاد سه گانه اژدها، درنده اور جهوٹ نبی کا اتحاد ہے، جو مکاشفہ سولہ میں زمین کے بادشاہوں کے پاس نکل کر جاتے ہیں اور دنیا کو آرمگڈون کی طرف لے جاتے ہیں۔

اور میں نے تین ناپاک روحیں مینڈکوں کی مانند اژدہا کے منہ سے، اور حیوان کے منہ سے، اور جهوٹ نبی کے منہ سے نکلتی دیکھیں۔ کیونکہ وہ شیاطین کی روحیں ہیں، جو معجزے دکھاتی ہیں، اور زمین کے بادشاہوں اور تمام جہان کے بادشاہوں کے پاس جاتی ہیں، تاکہ ان کو قادر مطلق خدا کے اُس عظیم دن کی لڑائی کے لیے جمع کریں۔ مکاشفہ 16:13، 14.

س‌دق‌م‌ا‌ب‌ا‌ت‌ک‌ ت‌و‌ب‌ن‌ی‌ه‌ا‌ش‌د‌ا‌پ‌ ن‌ی‌م‌چ‌ن‌پ‌ و‌ ش‌ح‌و‌ ن‌ا‌م‌ه‌ ؛ت‌س‌ا‌ ت‌ی‌پ‌ا‌پ‌ ن‌ا‌م‌ه‌ «ی‌م‌و‌ر‌ ت‌ر‌د‌ق‌» ی‌م‌خ‌ز‌ ه‌ک‌致‌ن‌ا‌م‌ه‌ ؛د‌ن‌ت‌س‌ه‌ ه‌د‌ح‌ت‌م‌ ت‌ا‌ل‌ا‌ی‌ا‌ ر‌گ‌ن‌ا‌ی‌ا‌م‌ن‌ «ا‌ه‌ا‌ن‌ا‌ت‌س‌ت‌و‌ر‌پ‌» .د‌ر‌ک‌ ت‌ف‌ا‌ی‌ر‌د‌ی‌ «م‌س‌ی‌ت‌ی‌ر‌ی‌پ‌س‌ا‌» .س‌د‌ق‌م‌ا‌ب‌ا‌ت‌ک‌ ت‌و‌ب‌ن‌ی‌ه‌ا‌ش‌د‌ا‌پ‌ ن‌ی‌ر‌خ‌آ‌ و‌ ن‌ی‌م‌ش‌ش‌ و‌ ب‌ذ‌ا‌ک‌ی‌ب‌ن‌ ت‌ع‌ا‌س‌ ک‌ی‌ ی‌ا‌ر‌ب‌ د‌ن‌ک‌ا‌ی‌م‌ ت‌ق‌ف‌ا‌و‌م‌ ه‌ک‌ ی‌ه‌ا‌ش‌د‌ا‌پ‌ ن‌آ‌ و‌ ا‌ه‌د‌ژ‌ا‌ ؛ت‌س‌ا‌ د‌ح‌ت‌م‌ ل‌ل‌م‌ ن‌ا‌م‌ز‌ا‌س‌ ن‌ا‌م‌ه‌ ن‌ا‌م‌ه‌ ؛د‌ب‌ا‌ی‌ا‌ی‌م‌ ق‌ق‌ح‌ت‌ «ت‌ع‌ا‌س‌ ک‌ی‌» ل‌ا‌ل‌خ‌ ر‌د‌ ه‌ن‌ا‌گ‌ا‌ه‌س‌ د‌ا‌ح‌ت‌ا‌ ن‌ی‌ا‌ .د‌ن‌ک‌ ت‌ن‌ط‌ل‌س‌ ش‌ح‌و‌ ا‌ب‌ ه‌ک‌ ت‌س‌ا‌ ه‌ب‌ن‌ش‌ا‌ک‌ی‌ن‌و‌ن‌ا‌ق‌ ن‌ا‌م‌ه‌ ه‌ک‌ ،ه‌د‌ز‌ای‌ ه‌ف‌ش‌ا‌ک‌م‌ ر‌د‌ «م‌ی‌ظ‌ع‌ ه‌ل‌ز‌ل‌ز‌» «ت‌ع‌ا‌س‌» د‌م‌آ‌ د‌ه‌ا‌و‌خ‌ ی‌د‌و‌ز‌ا‌ه‌ب‌.

«با فرمانی که در جهت تحمیل نهاد پاپی، برخلاف شریعت خدا، صادر شود، ملت ما خود را به‌طور کامل از عدالت جدا خواهد ساخت. هنگامی که پروتستان‌تیسیم دست خود را از فراز این شکاف دراز کند تا دست قدرت رومی را بگیرد، هنگامی که بر فراز این ژرفا دست دراز کند تا با روح‌گرایی دست دهد، هنگامی که، تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، کشور ما هر اصل قانون اساسی خود را به‌عنوان حکومتی پروتستان و جمهوری‌خواه مردود شمارد، و برای گسترش دروغ‌ها و فریب‌های پاپی تمهیداتی فراهم آورد، آنگاه می‌توانیم بدانیم که زمان کارکرد شگفت‌انگیز شیطان فرا رسیده و پایان نزدیک است.» Testimonies, جلد 5، 451.

در باب دوم دانیال، بابل، نخستین پادشاهی نبوت کتاب مقدس که به وسیله سر زرین نمایانده شده است، نمونه بابل روحانی، یعنی پنجمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس، است. پادشاهی دوگانه مادها و پارسیان، یعنی شانه‌ها و بازوان سیمین، دومین پادشاهی نبوت کتاب مقدس در دانیال ۲، نمایانگر آن وحش دوشاخ برخاسته از زمین، یعنی ایالات متحده، ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس، است. برنج پیکره دانیال ۲، که نمایانگر یونان، سومین پادشاهی نبوت کتاب مقدس، است، نمایانگر سازمان ملل متحد، یعنی هفتمین سر که برای «یک ساعت» باقی می‌ماند، و نیز با پذیرفتن جایگاهی در اتحاد سه‌گانه اژدها، وحش و نبی کذاب موافقت می‌کند، می‌باشد.

پادشاهی آهین باب دوم دانیال، یعنی چهارمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس، نمایانگر پادشاهی هشتم است، که از آن هفت است. روم بت‌پرست تحت‌اللفظی، یعنی پادشاهی چهارم، نمایانگر روم مدرن است، که پادشاهی‌ای است سازمان‌یافته بر پایه ترکیب کلیسا و دولت، با این‌که کلیسا بر این رابطه حاکم است. آن پادشاهی از حیث ماهیت سه‌گانه است، زیرا پادشاه برتر «ده پادشاه» همان پادشاهی ششم است که حیوان زمین می‌باشد. پادشاهی ششم آخاب است که با ایزابل ازدواج کرده بود. پادشاهی ششم، هنگامی که در اتحاد سه‌گانه خود بازنمایی می‌شود، روم مدرن است، که پیش از آن پادشاهی پنجم، یعنی روم پاپی، قرار داشت، و پیش از آن نیز پادشاهی چهارم، یعنی روم بت‌پرست، بوده است.

میلری‌ها تنها روم را به‌عنوان پادشاهی چهارم و نهایی می‌دیدند. آنان تشخیص می‌دادند که این پادشاهی در ماهیت خود دوگانه است، اما هیچ پادشاهی زمینی دیگری را که پس از آن بیاید نمی‌دیدند. پادشاهی چهارم، روم بت‌پرست بود که پیش از روم پاپی، یعنی پادشاهی پنجم، قرار داشت؛ و پس از آن روم مدرن، یعنی پادشاهی ششم، می‌آید. پادشاهی ششم، سومین سه‌تلی رومی است.

اژدها، وحش، و نبی کذاب—این اتحاد سه‌گانه—هم روم جدید است و هم بابل عظیم، که زخم مهلک آن شفا یافته است. ایالات متحده، سازمان ملل متحد، و فاحشه‌ صور نمایانگر پادشاهی هشتم و نهایی‌اند؛ اما هر سه نیز متحدان اتحاد سه‌گانه پادشاهی ششم هستند، که آخرین قدرتی است «برای جنگیدن با کلیسا و شریعت خدا».

ایالات متحده یک‌سوم مملکت ششم است. سازمان ملل متحد، به‌عنوان بخشی از اتحاد سه‌گانه، نیز یک‌سوم مملکت ششم است، و پایتخت نیز یک‌سوم مملکت ششم است. در این سطح، عدد ایالات متحده شیش است، و عدد سازمان ملل متحد شیش است، و عدد پایتخت شیش است. اتحاد سه‌گانه نمایانگر عدد یک انسان است، یعنی «مرد گناه»، و عدد او شیش-شیش-شیش است.

در اینجا حکمت است. هر که فهم دارد، عدد وحش را بشمارد؛ زیرا که آن، عدد انسانی است؛ و عددش ششصد و شصت و شش است. مکاشفه 13:18.

ششمین و آخرین پادشاهی مستقل، ایالات متحده است؛ اما جهان را می‌فریبد، زیرا نبی کاذب است.

و او تمام قدرت وحش نخست را در حضور او به کار می‌گیرد، و زمین و ساکنان آن را بر آن می‌دارد که وحش نخست را بپرستند؛ همان‌که زخم مهلک او شفا یافته بود. و معجزات عظیم به‌جا می‌آورد، چنان‌که در برابر دیدگان مردم، آتش را از آسمان بر زمین فرود می‌آورد، و ساکنان زمین را به‌واسطه آن معجزاتی که به او قدرت داده شده بود تا در حضور وحش انجام دهد، فریب می‌دهد؛ و به ساکنان زمین می‌گوید که برای آن وحش که زخم شمشیر داشت و زنده ماند، تصویری بسازند. مکاشفه 13:12-14.

«قدرت وحش اول در حضور او» نمایانگر قدرتی است که از سال 496 میلادی، با آغاز از کلویس، از سوی پادشاهان اروپا به پاپیت داده شد. ایالات متحده از اقتدار نظامی خود، همراه با قدرت اقتصادی خویش، برای فریب دادن و مجبور ساختن جهان استفاده می‌کند. ایالات متحده از طریق اجرای اجباری پرستش یکشنبه، جهان را وادار می‌سازد که پاپیت را عبادت کند. ایالات متحده عجایب عظیم به جا می‌آورد، از این طریق که آتش را - که نماد یک پیام است - از آسمان فرو می‌آورد؛ امری که به وسیله بزرگراه فوق‌سریع اطلاعات تحقق می‌یابد، که نمایانگر رشد کامل شست‌وشوی مغزی و تبلیغات است، و همان تجلی مدرن هیپنوتیزم به شمار می‌رود. به سبب بحران فزاینده‌ای که اسلام بر زمین وارد می‌آورد، در حالی که نقش خود را در به خشم آوردن ملت‌ها ایفا می‌کند، جهان فریفته می‌شود تا نظام جهانی ترکیب کلیسا و دولت را که از اژدها، وحش و نبی کاذب تشکیل شده است، بپذیرد.

هنگامی که آیه هجده از باب سیزدهم مکاشفه می‌گوید: «عدد وحش را بشمارید»، آن عدد همان سه قدرتی است که با یکدیگر جمع می‌شوند تا پادشاهی ششم و نهایی را تشکیل دهند. هنگامی که آن پادشاهی ۶۶۶ برقرار گردد، تحقق معمای نبوی این سخن خواهد بود که پادشاه هشتم از آن هفت است. آن معمای نبوی بخشی از آن حقیقتی است که هنگامی گشوده می‌شود که شیر سبط یهودا، مکاشفه عیسی مسیح را می‌گشاید.

لهذا السبب، فإن لغز المملكة الأخيرة، التي هي المملكة السادسة الثلاثية، والتي هي أيضًا بابل الروحية التي نسبت سبعين سنة رمزية، والتي هي روما الحديثة، والتي هي أيضًا صورة الوحش العالمية، التي كان يرمز إليها بالمملكة الأولى، بابل، وبالمملكة الرابعة، روما الوثنية، يشهد له مرتين من خلال التحديد بأن «الحكماء» هم الذين سيفهمون هذه الحقيقة؛ لأن معمي 666 قائم على الذين لهم حكمة، كما هو معمي أن الملك الثامن هو من السبعة.

اینجا حکمت است. هر که فهم دارد، عدد وحش را بشمارد؛ زیرا که آن عدد انسانی است؛ و عدد او ششصد و شصت و شش است. مکاشفه ۱۳:۱۸.

اور یہ وہ ذہن ہے جس میں حکمت ہے۔ وہ سات سر سات پہاڑ ہیں، جن پر وہ عورت بیٹھی ہے۔ مکاشفہ 17:9.

گشوده شدن مکاشفه عیسی مسیح را «حکیمان» درمی‌یابند، نه شیران. هر دو اشاره به حکمت در کتاب مکاشفه درباره کسانی است که «فهم» دارند، و آنچه «حکیمان» می‌فهمند همان «افزایش معرفت» است. این «افزایش معرفت» که همان مکاشفه عیسی مسیح است، این مکاشفه را آشکار می‌سازد که پادشاهی هشتم، که همان پادشاهی سه‌گانه 666 است، در باب دوم دانیال نیز بازنمون شده است؛ زیرا جواهرات رؤیای میلر باید در ایام آخر ده برابر درخشان‌تر بتابند.

ما این بررسی را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

«در مکاشفه، امور عمیق خدا به تصویر کشیده شده‌اند. خود نامی که به صفحات الهام‌شده آن داده شده است، یعنی «مکاشفه»، این ادعا را که این کتاب مهر و موم شده است، نقض می‌کند. مکاشفه چیزی است که آشکار شده باشد. خود خداوند اسرار نهفته در این کتاب را بر خدمتگذار خویش آشکار ساخت، و اراده او این است که این اسرار برای مطالعه همگان گشوده باشد. حقایق آن خطاب به کسانی است که در ایام آخر تاریخ این جهان زندگی می‌کنند، همان‌گونه که به کسانی نیز مربوط است که در روزگار یوحنا می‌زیستند. برخی از صحنه‌های ترسیم‌شده در این نبوت، در گذشته‌اند؛ برخی اکنون در حال وقوع‌اند؛ برخی پایان نبرد عظیم میان نیروهای تاریکی و شاهزاده آسمان را به نمایش می‌گذارند؛ و برخی دیگر پیروزی‌ها و شادی‌های نجات‌یافتگان را در زمینی که تازه گردیده است، آشکار می‌سازند.»

«کسی چنین میندیشد که چون نمی‌تواند معنای هر نماد را در مکاشفه توضیح دهد، پس برای او بی‌فایده است که این کتاب را در تلاشی برای شناخت معنای حقیقتی که در آن نهفته است، مورد جست‌وجو قرار دهد. آن یگانه‌ای که این اسرار را بر یوحنا مکشوف ساخت، به جوینده کوشای حقیقت، پیش‌چشیدنی از امور آسمانی عطا خواهد کرد. آنان که دل‌هایشان برای پذیرش حقیقت گشوده است، قادر خواهند شد تعالیم آن را دریابند، و آن برکتی را خواهند یافت که به کسانی وعده داده شده است که «کلام این نبوت را می‌شنوند و آنچه در آن نوشته شده است، نگاه می‌دارند.»»

«در مکاشفه، همه کتاب‌های کتاب‌مقدس به هم می‌رسند و پایان می‌یابند. اینجا متمم کتاب دانیال است. یکی نبوت است؛ دیگری مکاشفه. آن کتابی که مهر شده بود، مکاشفه نیست، بلکه آن بخشی از نبوت دانیال است که به ایام آخر مربوط می‌شود. فرشته فرمان داد: "اما تو، ای دانیال، کلام را مخفی دار و کتاب را تا زمان آخر مهر کن." دانیال ۴:۱۳.» اعمال رسولان، ۵۸۴، ۵۸۵.